

Diakoni og ungdomsarbeid so

Trond Bakkevig er i ferd med å forlate soknepreststillingen i Røa for å bli prost i Vestre Aker prosti og reflekterer i et intervju i den forbindelse i Aftenposten over de oppgavene som kan være fellesoppgaver i prostiet. Han er dessuten leder for kirkestatutvalget og legger der et viktig grunnlag for utvikling av morgendagens norske kirke.

Hva mener du med diakoni som fellestiltak i prostiet?

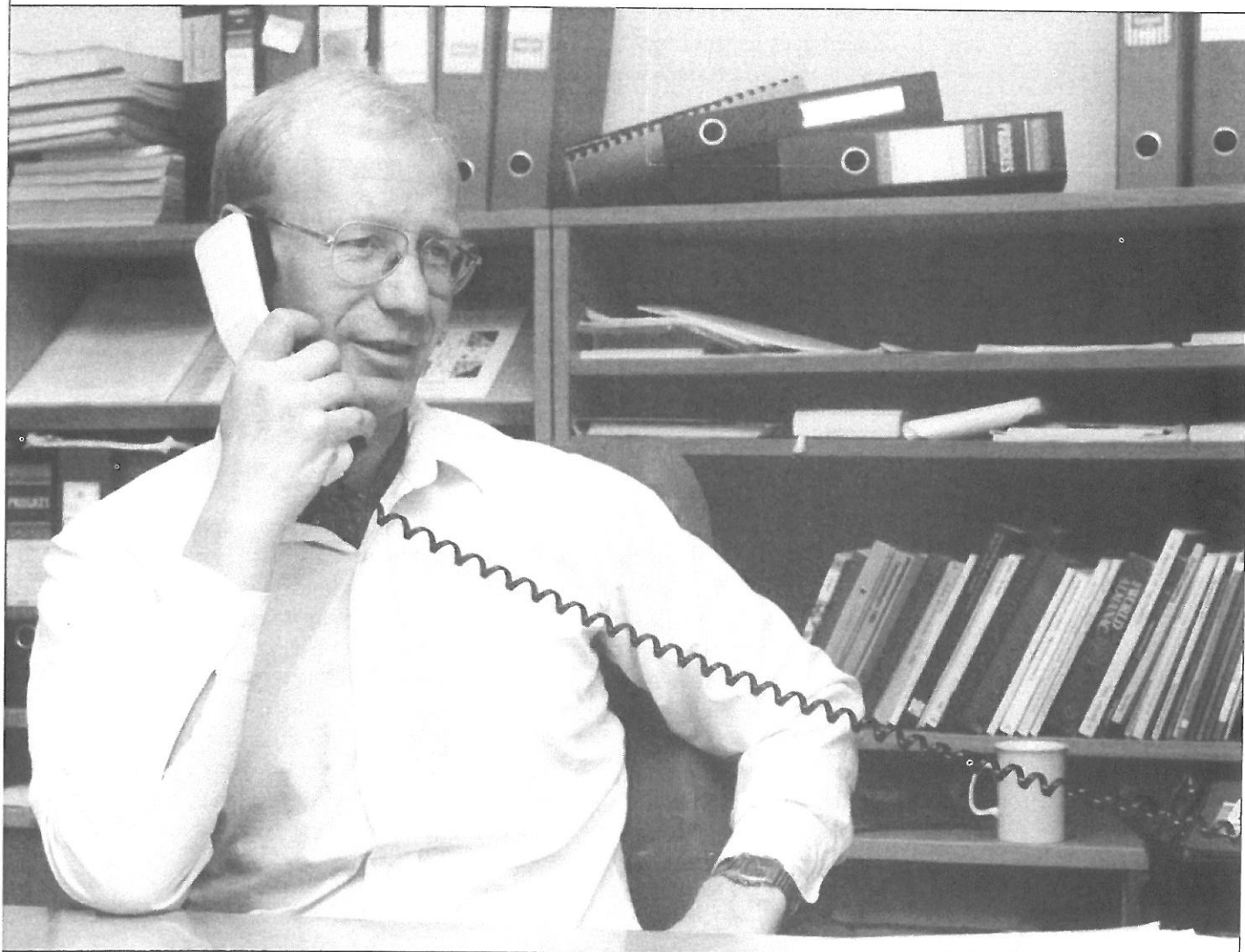
Det jeg tenker på er enkelte sider av diakonien som fellestiltak i prostiet. Lokalmenigheten egner seg som utgangspunkt for

det som skjer i lokalsamfunnet, men mange av dagens arbeidsoppgaver er mer omfattende. Jeg tenker spesielt på ungdomsarbeidet som en del av det diakonale arbeide. Her er det naturlig at flere menigheter går sammen.

Ungdomsdiakoni er en stor utfordring?

Ungdomsdiakoni er et vanskelig område. Det tradisjonelle kirkelige ungdomsarbeidet har mer eller mindre brutt sammen. Man famler etter nye arbeidsmåter. Her

tror jeg vi må differensiere mye mer. Ungdoms behov er ikke de samme i ungdomsskoletiden som i tiden etterpå. Det som blant annet skjer etter ungdomsskolen er at de geografiske grensene brytes opp. Det ser vi ikke

Om fellesoppgaver for prostiet

minst i en by som Oslo. Kort og godt er også ungdomskulturen i dag en helt annen kultur enn den vi som er prester i dag et oppvokst med.

Hva blir det sentrale i dette ungdomsarbeidet?

Ulike former for kafévirk-somhet har jo slått an de senere årene, og det virker som det fungerer godt. Samtidig er man åpen for det som skjer i det hellige rom. Med andre ord det å kunne knytte sammen kafé og messe blir viktig.

Hva mener du generelt om det diakonale arbeidet?

Diakonien har i vår tid en viktig oppgave i å være nærværende i alminnelige menneskers hverdag. Slik sett opplever vi en del nyorientering. Det vi jo er sterke på er diakoni i livets slutfase, der sorgarbeid og eldrearbeid er sentralt. I noen grad har vi også et sterkt barnarbeid om vi også ser barnarbeidet som diakonalt arbeid. Vi har som sagt en jobb å gjøre i forhold til ungdom.

Du har jo vært opptatt av internasjonale forhold?

Internasjonal diakoni vil alltid være der. Ikke minst i vår tid

med unge og eldre på stadig reisefot vil forståelsen for dette arbeidet vinne større gehør

Hva så med kirken og diakoniinstitusjonene?

De store institusjonene er spesialaffærer som tar seg av større oppgaver. Det er imidlertid viktig å lage møtepunkter mellom disse og kirkelige organer. Et viktig spørsmål vil være hvordan disse institusjonene kan være ressurser for kirken. Her tror jeg vi trenger en del nytenkning. Institusjonene må også være med å vise sin nytteverdi, her har vi et stykke igjen å gå. I mit arbeid som prest møter jeg mange mennesker som har vært innom disse institusjonene og i overveiende grad setter de pris på den omsorgen de der møter.

Hva med en nyordning av forholdet mellom stat og kirke sett i relasjon til diakonien?

Jeg kan ikke gå så mye inn på hva dette konkret vil innebære, men for meg står det klart at endrede relasjoner vil få lite å si for diakonien. Det diakonale oppdraget er gitt og skal gjennomføres uansett kirkeordning. ●

AV OLAV FANUELSSEN

NYE MEDLEMMER:

Ann Kristin Tosterud

Barne- og ungdomsdiakon i Romerike indremisjon

Deane H.Z. Østerhus

Soknediakon i Frogner menighet, Lier

Reidun Låstad Dyvik

Sjømannskirken i London

Hilde Kristin Gundersen

Sykepleier, psykiatrisk klinikk, Fitjar

Olivia Gilje

Diakon i Skudesnes prestegjeld

André Løvgren

Sykepleier, Gaustad sykehus, Oslo

Vibeke Hovden,

Soknediakon Helgerud menighet

Bjørg Abusland

3880 Dalen

Hans Kristian Havgar

Den norske Sjømannskirke, Gran Canaria